

MEHMET AYCI

YOKSA YOKSULLUĞUMUZ VARSA YOKSULLUĞUMUZ

Aynayı pencereden sokağa tuttuğunda
Sokak dediysem dünya, alacası dışında
Kendine tuttuğunda, Allah'a tuttuğunda
Asıl uçurumlara /Allah'im biz ne yaptık?/
Yazıksa tenimizdeki toprağın buğusuna ...

Buğdayı da unuttuk.
Hatırlamıyoruz ne taze otlardan maya.
Aya bakınca yağmuru kamaştırın dilimiz
Koşmuyor çıplaklığıyla suyu karşılamaya.
Gülümsetemiyor artık bir çocuğun yüzünü
Ne kurduğumuz hayal ne gördüğümüz rüya ...

Günü gelince doğa,
Çekilmek için o büyük o muhteşem uykuya
Son kez esnediğinde, uyanıvereceğiz.
Hani, ayetin var ya ...